

norsk

FILATELISTISK TIDSSKRIFT

NOVEMBER

Hr. Fogd og Sornsriver. I. Simers
Hammerfest

1957

INNOLD SIDE 177

PRIS KR. 1.50

FRIMÄRKSHUSET AB,

Mäster Samuelsgatan 3, Stockholm C,

är känt för sina *kvalitetsmärken*. Tala om vad Ni saknar i Eder samling. Förr eller senare brukar vi kunna leverera det.

Så här skrev häromdagen en av våra många belåtna norska kunder: «Med dette sender jeg min fullstendige mancoliste Finnland og Norge til Deres orientering så De har litt tid til å finne merkene frem i den super-prima kvalitet som De visstnok er nesten alene om å kunne skaffe!»

Ni betalar för Edra köp

i Norge,

givetvis på fullt lagligt sätt och har alltså

inga valutabekymmer.

Varför inte göra ett försök med att sända Eder mancolista? Referenser önskvärde, om vi ej haft affär med varandra förut.

Spesialkatalog

Bygningsserie 1948 — Vest-Tyskland

5. opplag — n.kr. 5.25 — leveres portofritt mot innbetaling på postgirokonto 184 25.

Stella Forlag A/S — Postboks 15 — Oslo.

BECHSGAARD

BYGGER PÅ TILLID

SØGER DE

klassiske og ældre frimærker
— i virkelig fin kvalitet —
bør De sende Deres mancoliste til os.

SPECIALE:

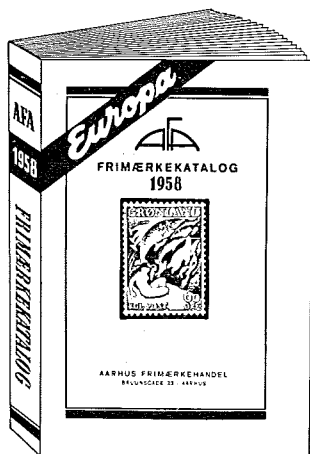
DANMARK OG ØVRIGE
SKANDINAVIEN

ROBERT BECHSGAARD

Julius Thomsens gade 7, I

KØBENHAVN V

(Tel. Nora 832 og Nora 1430)

Over 25 000 Prisændringer i det nye

AFA Europakatalog 1958

1296 Sider med ca. 15 000 Afbildninger.

Hæftet n.Kr. 26.50, Hæfteredsbind n.Kr. 30.00.

AFA SKANDINAVIEN KATALOG 1958

128 Sider med ca. 1000 Afbildninger, n.Kr. 4.50.

AFA FIREBLOKLISTE 1958

n.Kr. 1.00.

Faas hos Bog- og Frimærkehandlere eller direkte fra Forlaget, Aarhus Frimærkehandel.

Fra righoldigt Lager af klassiske og moderne Mærker ekspederes Bestillinger paa Frimærker efter AFA Katalogerne. Til fremskredne Samlere sendes gerne Udvalg i bedre Mærker efter Mancoliste.

AARHUS FRIMÆRKEHANDEL

Bruunsgade 33 — Telefon Aarhus 2 55 93 — Aarhus — Danmark.

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

(Utgitt av Norsk Filatelistforbund)

REDAKTØR: BJØRN MELBYE — Postboks 875 — OSLO

Forretningsfører: O.r.sakfører Leiv A. Brecke — Torggt. 1, Oslo

NR. 11

NOVEMBER 1957

16. ÅRG.

INNHold

Kong Haakon VII	177	Kataloger	191
Fremtiden	178	Meddelelser fra Poststyret	192
Norgeskatalogen nr. 53, pl. VII	181	N.K. nr. 2, 2 skilling — avstempling	192
Auksjoner	184	Utgaven 1863—66	193
Nordisk frimerkeutstilling	185	N.K. nr. 141, 142 og 145 — Løve II, varianter	193
Filateli — frimerkesamling	185	Klubbpreferater	195
Nyheter	187	Frontsiden	196
Nytt fra Samlerluka	191		

KONG HAAKON VII.

21. september d. å. døde vår avholdte, gamle konge, som til tross for at han ikke var filatelist, likevel har betydd ikke så lite for vår hobby. Hans levnet og store betydning for Norge og det norske folk for øvrig, er ellers så kjent og inngående omtalt i dagspressen i den senere tid — og før — samt i litteraturen, at jeg ikke skal gjøre noen gjentakelse her. Det er sikkert ikke brukt for sterke ord om ham noen steder. På grunn av sitt vesen og sin holdning opp gjennom årene oppnådde

han å bli så avholdt og populær at han vel faktisk aldri hadde fått noen tid til egen rådighet, om han skulle ha etterkommet alle ønsker om sitt nærvær rundt om! Imidlertid har døgnet bare 24 timer også for en konge, og de daglige plikter krevde jo sin del av dem. Han kunne derfor, som andre, ikke overkomme alt, men det var likevel utrolig hva han rakk å stå som beskytter for, og være til stede ved av tilstillinger. Men han var ikke bare til stede, han viste også interesse for den spesielle

sak, stor eller liten. Det fikk vi også bevis for i 1955, da han beredvillig stilte seg som beskytter for «Norwex»-utstillingen. For ingen kan vel med hånden på hjertet påstå, hvor ivrig filatelist han enn måtte være, at en slik hobby-utstilling kan regnes til de virkelige store og viktige begivenheter i den alminnelige kvinnes eller manns liv. Og noen *særlig* betydning for det lokale samfunn, for ikke å si *det store samfunn*, har den naturligvis ikke! Men Kongen hadde evnen til å se denne saken med *våre* øyne, hvor viktig den fortonte seg for den håndfull som sverger til filateli, og tok beredvillig på seg vervet. Vi vil alltid være ham takknemlig herfor, og det hadde for saken sin store betydning.

Betydning for filateli har kong Haakon ellers selvsagt hatt på grunn av sin stilling som statsoverhode. Han kan ellers ikke ha hatt noe særlig påtrengende ønske om å se seg selv på et frimerke så snart som mulig etter innsettelsen som konge. Det gikk nesten 2 år etter at han var kommet til Norge før vi fikk de første «kongemerkenes» — *kroneverdien av 1907*. Disse feiret for øvrig sitt 50 års jubileum 10. august d. å. Da så disse, som er av litt lite format, skulle erstattes av en utgave av noe større format, fikk vi *utgaven av 1909*. Men denne skulle visstnok kong Haakon ha vært ytterst misfornøyd med, hvorfor dens levetid ble meget kort — 1½ kr. blå således bare ca. 8 måneder, og 1 kr. grønn ca. 12 måneder. Opplagene ble da også deretter, hvilket igjen ga seg andre utslag. Til gjengjeld fikk vi *utgaven av 1910/18*, som må ha falt i Kongens smak (eller ga han kanskje opp allerede da håpet om at noe bedre kunne frambringes her til lands?), for denne utgaven ble avløst først i årene 1937/38. 1 kr. verdien hadde da vært i bruk, i uendret utseende, i 27 år, 5 kr. i ca. 20. Utgaven av 1937/38, som etter min mening er de vakreste merker vi har, med kong Haakons bilde, fikk dessverre en kort levetid, idet den ble inndratt 26. september 1940. Årsaken er kjent.

Av de senere års utgaver med kong Haakons bilde på, kan kroneverdiene av 1946 og jubileumsutgaven av 1952 gå an. De øvrige, med årets fødselsdagsuagte i spissen, skal jeg forbigå i stillhet. Vår gamle konge var vel ikke lenger så interessert, og kanskje tenkte han også på den økonomiske siden, eller, som sagt, hadde

han forlenget gitt opp håpet om at det noensinne kunne bli bedre — ingen vet antagelig.

I sin regjeringstid opplevde kong Haakon å få sitt bilde på 50 forskjellige norske frimreker. Det gir gjennomsnittlig 1 — ett — frimerke pr. år, regnet fra den dag det første med hans bilde så dagens lys. Ikke noe oppsiktsvekkende tall akkurat, sammenliknet med andre land for en liknende periode.* Noe ønske om selv det nevnte antall hadde han neppe, det var vel nærmest et forlangende fremsatt fra forskjellige hold (med filatelistene i spissen?) som fikk gjennomført trykningen av selv dette beskjedne antall.

Det har fra flere hold, også fra utlandet, vært forespurt om Norge vil utgi en «sørgeserie» i anledning av kong Haakons død. Så vidt vites er dette ikke aktuelt, heldigvis. Folk med oppriktig sorg påkaller ikke oppmerksomheten unødig. Hele verden kjenner dessuten til at han er gått bort, en slik «sørgeserie» ville derfor virke anmasende, og hos de fleste sikkert få ord på seg for å være en spekulasjonsutgave!

Hos filatelistene i Norge, og verden over for øvrig, har kong Haakon VII vært godt kjent en menneskealder, hans bortgang er for oss som for andre det sørgelige faktum man må regne med her i livet. Jeg tror imidlertid at minnet om ham har betingelser for å holde seg levende lengst blant vår hobbys utøvere — hans nærmeste naturligvis unntatt. *Red.*

Fremtiden.

Å forutsi noe konkret for fremtiden, er ingen forunt, vet vi, men man kan alltid gjette — og håpe!

Ved kong Haakons bortgang er i alle fall én ting avgjort: Vi har fått en ny konge, *kong Olav V*. Men hva med våre fremtidige frimerker i den anledning? De nåværende merker med kong Haakons bilde vil antagelig bli brukt opp før nye med andre motiver blir satt i sirkulasjon. Det er vel noenlunde sikkert, men så? At vi

* I Sverige f. eks. var det til 1928, i en periode på ca. 18 år, utgitt over 50 forskjellige frimerker med kong Gustaf V's bilde på, og selv for Islands vedkommende ble det i en periode på ca. 20 år bare, gitt ut nesten 50 forskjellige frimerker og tjenestemerker med kong Christian X's bilde på!

helt sikkert får frimerker til frankering av post etter denne tid, er vel også om- trent så sikkert som natt følger dag, men hvordan vil disse bli?

Personlig ville jeg anse det som rimelig og fornuftig at det så snart som råd ble gitt ut en *kroningsserie med kong Olavs bilde og med tekst på engelsk og fransk som forklarer utgivelsen*. Merkene burde i den anledning være 1½ eller 2 ganger vanlig størrelse for ikke å bli for gnid- rete (og helst flerfarget). Serien burde dekke de vanlige, mest brukte verdier som: 25 øre, 35 øre, 50 øre, 65 øre, 70 øre, 1 kr. og 1.30 kr. Og opplagene burde være såpass store at man fikk tid på seg til å forberede den endelige, definitive bruks- serien. Skulle man i mellomtiden slippe opp for enkelte av de verdier som i dag bærer kong Haakons bilde, er vel ingen skade skjedd ved at man trykker opp et passende stort opplag av den eller de ver- dier som måtte komme på tale! La oss *ikke* få noen *provisorier* i alle fall!

Hva den endelige bruksserie angår, bør Kongens bilde bare forbeholdes kronever- diene, helst bare én av dem. De øvrige, fra og med 25 øre, bør få motiver hentet fra de forskjellige landsdeler og de vik- tigste næringer. Et kart over Norge, mu- ligens flagget også, burde bli motivene for et par av kroneverdiene for eksempel. Og hvorfor ikke fortsette med motivene fra serien utgitt i anledning av det geo- fysiske år? Her behøver man bare å ta bort inskripsjonen «Intern. geofysisk år 1957-1958» i tilfelle, og motivene er gode.

Motiver for øvrig skulle det, så vidt jeg skjønner, ikke være noen vanskelighet med å skaffe til veie. Det vrimler jo av gode fotografier, tatt av våre største se- verdigheter og andre partier rundt om, det skulle bare være å velge og vrake!

For imidlertid å fremheve vedkommen- de motiv best mulig og gjøre merkene så tiltrekkende som det går an, er det videre en betingelse at merkene blir flerfarget! Se bare hva engelskmennene gjør ut av sine kolonimerker! Og hvilke summer sel- ger de ikke for til samlere rundt om i årets løp av den årsak? Jeg går ut fra at Det norske postverk heller ikke har noe imot å selge ubrukte frimerker til frimer- kesamlere verden over, og ved hjelp der- av kanskje kunne bli i stand til å få en- dene til å møtes! Hver gang *dette* ikke skjer, og det ser nesten ut til å være en årligårs foreteelse, er resultatet at brev-

skriveren blir møtt med nye portoforhøy- elser. I løpet av de siste 5½ år er porto- en for et alminnelig brev innenlands inntil 20 gram blitt økt med 10 øre, dvs. ca. 8 prosent pr. år, og for tilsvarende brev til utlandet med 10 øre i løpet av et år, dvs. ca. 10 prosent! Hvilket privat foretag- de ville få nytte slike gunstige vilkår når det på grunn av økte driftsutgifter ikke lenger klarte å få «endene til å møtes» med de gamle utsalgspriser? Og enda sva- res det jo ikke omsetningsavgift for sal- get av ubrukte frimerker! Det er bare på- lagt den private forhandler av merkene! Ethvert privat foretagende må arbeide for sin eksistens. Konkurransen er alltid til stede, alle beiler til kjøperens gunst. Den enkelte må derfor være *oppfinnsom*, og kan aldri slippe av med hensyn til kva- litet og service. Alle vet hvor vanskelig det er å få lov til å ta høyere priser. Ut- veien må derfor bli: Rasjonalisering — effektivitet og økt service! Hvorfor skulle ikke de samme prinsipper kunne overføres til en av Statens bedrifter? Her vil man naturligvis bli svart med at: Jo, vi arbei- der som noen ville med å få gjennomført ditten og datten, men vi får ingen — eller for små — bevilgninger til formålet! Sik- kert også riktig i mange tilfelle. Utbygg- ingen av Oslo-telefonen er jo et typisk tilfelle slik, og muligens er Postverket i samme båten. En bok med statistikk over Postverkets virksomhet foreligger, og derav fremgår i alle fall at postmengden øker fra år til år. Men kanskje det er slik at det tapes penger hver gang et brev eller en pakke sendes? Da hjelper jo ikke mengden akkurat — tvert om. Men for- håpentlig er det ikke så ille.

Hva gjøres det så for å øke inntektene utenom å legge på porto- en, som det jo ikke skal mye fantasi til? Det er jo salget av frimerker vesentlig Postverket lever av, og på dette område har det monopol. Som nevnt foran er et par av virkemid- lene når salget synes å stoppe opp — hvil- ket det i henhold til statistikken altså ikke gjør, men la oss si er for lite — at man *forbedrer varen og øker servicen!* Virkemidlet å *avertre* tar jeg ikke med, da det for en statsinstitusjon som Post- verket nærmest er uten betydning. Fri- merker må man ha, og kvaliteten er ens fra Nordkapp til Lindesnes. *Jeg befatter meg bare med bruksmerkene!* Når mi- séren således stadig er et tilbakevendende fenomen — ville det ikke da være en tan-

ke også for statsinstitusjonen å reflektere litt over årsaken? I dette tilfelle er jo problemet hva varen angår ganske enkelt — varen består bare av *frimerker*! Trykningsomkostningene lar seg antagelig neppe redusere! Vi har bare ett frimerketrykkeri her i landet, og Postverket har antagelig bundet seg med kontrakter. Jeg tviler for øvrig på at utenlandske trykkerier kan gjøre det bedre og billigere enn vårt nåværende — og så har vi altså et visst valutaproblem! Men varen er jo ikke bare fremstillingen, den må ha et visst innbydende og tiltrekkende utseende også! Har rette vedkommende tenkt nærmere over, og i det hele gitt seg til å reflektere over våre nåværende merkers utseende? Ja, la oss ta det vi har hatt de siste 75 år! Det ser ikke slik ut! Jeg kan medgi at tidligere spilte muligens utseendet mindre rolle. Frimerker var til for å frankere posten med — de skulle *bare* fylle et postalt behov. Annerledes de siste 20—30 år. Antallet av frimerkesamlere verden over har økt kolossalt, og størsteparten av disse ser på merkenes utseende. Særlig er dette blitt ytterst merkbart de siste 10 år, etter at motiv- og temasamling er kommet i skuddet. Og denne retningen kommer til å øke i popularitet, noe de aller fleste land i verden har begynt å ta hensyn til for lengst. For Postverkets vedkommende kan det derfor bare bli tale om å endre politikk hva selve *motivet* på frimerkene angår. Det må komme bort fra den foreldede tankegangen at frimerker skal tjene *bare* postale behov. Et frimerkes mulighet i våre dager er mange, og bl. a. kan det være en god reklame for landet og dermed turistnæringen for eksempel. Men ved stadig å ha en pen bruksserie, vil interessen internasjonalt for norske merker også øke, og stadig flere vil sikre seg slike merker for sine samlinger. Har videre merkene markante motiv, kan man gjøre regning med økt salg til motivsamlerne av de verdier som har slike motiv. Og da det her dreier seg om bruksmerker og ingen leilighetsutgave, er jo *det* bare en fordel.

Postverket har altså nå en sjanse som kanskje er større enn noen det hittil har hatt, til å starte på en «ny baug» og skaffe landet en bruksserie av de sjeldne, til gagn for sine egne finanser, og dermed igjen den alminnelige skattebetaler, foruten til glede for alle samlere av Norges

frimerker, samt ikke minst: til reklame for landet. Men her er mange hensyn å ta. De mest markante severdigheter som Nidaros-dômen, om et slikt motiv blir valgt (hva det selvsagt bør), vil bli samlet av motivsammlere som samler *berømte byggverk*, og motivsammlere som samler *kristelige motiver*. Motivet bør derfor nyttes på et merke som stadig brukes på forsendelser til utlandet, eller en høy verdi, det vil man ha mest igjen for. Likeså, om det nyttes et fartøy (for å markere vår skipsfart), og helst da et seilfartøy (vår ære og vår makt osv.), bør dette motiv også reserveres en høy verdi. Alminnelige scenerier fra kysten eller fjellet bør nyttes på de mer alminnelige, lavere verdier.

Vi har tidligere hatt innlegg om våre frimerkers utseende, ikke bare i dette blad, men i pressen for øvrig. I disse dager er interessen økt på nytt med diskusjoner og innlegg på møtene i klubbene rundt om. Jeg tror derfor jeg har de fleste samlere med meg når jeg konkluderer denne artikkel med:

- 1) La oss nå få en pen bruksserie med motiver som er norske, hentet fra fjord, fjell, by og bygd samt våre viktigste næringer.
- 2) La Kongens bilde forekomme bare på den høyeste verdien.
- 3) La merkene trykkes i to eller flere farger.
- 4) La ikke det samme fjord- eller bygdeparti, fjellparti, gå for lenge. Det er en mengde partier å velge mellom, så opplagene bør ikke bli for store.
- 5) La det spesielle luftpostmerke gå inn, det har overlevd seg selv og tjener ingen hensikt lenger.
- 6) La ikke hele serien trykkes på én gang, men etter hvert som det blir behov ved at de gamle verdier blir oppbrukt.
- 7) La reiselivsfolk og filatelister få anledning til å uttale seg før noe settes i gang.
- 8) La planleggingen og forarbeidet få den tid de trenger.

Red.

NORGESKATALOGEN NR. 53 PLATE VII

Forarbeid til Håndboken.

Av Herbert Mowinckel.

(Forts. fra nr. 7/8, 1957, side 125.)

V. Kronologisk stempling?

Hermed mener jeg stempling i tur og orden med framstillingen av merkene.

Jeg har i det foregående påberopt meg avstemplingsdata — altså kronologisk stempling. I sin tid regnet jeg med muligheten av ukronologisk stempling, fordi trykkeriet var helt ferdig med sin levering av pl. VII lenge før frimerkeforvalteren fikk utlevert noe av den. Hva skulle da være i veien for at det som kom sist fra trykkeriet, gikk først til frimerkeforvalteren?

Justus Anderssens leveringsoppgaver forringer denne muligheten helt til nullpunktet: Sannsynligheten taler for at trykkeriets levering av 26/1—93 er den samme som leveringen av 23/11—93 til frimerkeforvalteren (fordi det i begge tilfelle dreier seg om samme kvantum). Noenlunde hakk i hæl på denne leveringen til frimerkeforvalteren kommer første levering til ham av pl. VIII, som sammen med de følgende leveringene utgjør totaltallet for pl. VIII. Og på denne måten må første levering fra trykkeriet identifiseres med de tre første til frimerkeforvalteren.

Jeg hitsetter for øvrig følgende opplysning fra frimerkeforvalteren:

«Etter gjeldende instruks skal frimerker m. v. sendes ut slik at de først trykte merker kommer i sirkulasjon før mulig senere opplag av samme merker.

En tør imidlertid ikke si om dette ble praktisert så langt tilbake som før 1900.»

Nå kan vi iallfall se at det har vært praktisert tidlig i 90-årene.

Om de nevnte leveringsdatoene henviser jeg til N.F.T. nr. 9/10 for 1954, side 111—112.

VI. Hvor mange fellingsblokker g. 1?

Også her som i kap. IV må jeg ta avstand fra den hypotesen om fellingsblokker som er gjengitt først i kap. III. Det gjelder denne gangen de 4 fellingsblokkene g. 1.

Der kan føres atskillige teoretiske argumenter i marken mot et slikt blokk-system. Men jeg gir ikke marsjordre til

dem, fordi materiellet viser en så overveiende majoritet for blokken 1-2-3-4, samtidig som ingen annen fellingsblokk g. 1 tilkjennegir seg, at spørsmålet må anses avgjort med dette.

Jeg skal imidlertid gjøre oppmerksom på et par ting som har interesse i seg selv:

Forskjellige tellinger viser at ft. 1 er noe i mindretall i forhold til de andre tre fellingstypene 2, 3 og 4. Dette stemmer godt med at jeg mener at ft. 5 er en kamuflert ft. 1 eller 4, hyppigst ft. 1, jfr. tablå 6. Av Jellestads materiell framgikk at han har vært inne på samme tanken, idet han har regnet med en ft. 1 uten hakk i ving 6. Det var interessant å iakttå at hans oppstilling av slike kamuflerte ft. 1 viste flere merker med platefeil som Caspersen har registrert som platefeil av ft. 5.

Jeg gjentar om ft. 5 at den i det overveiende antall tilfelle har ft. 1's plass. Har den ikke det, er det flytting som har funnet sted — eller den er en ft. 4.

Når hypotesen regner med 2 fellingsblokker g. 1 i en første periode og 2 til med mindre mål i en neste periode, så får jeg ikke dette til å stemme rent teknisk etter den beskrivelsen som er gitt (side 213 sp. 2 for 1951). Går man nemlig ut fra «de opprinnelige 8 løse som var i behold», som også måtte være utgangspunktet for den tidligere stempel-framstillingen, så kan jeg ikke se rettere enn at resultatene (dvs. merkene) både i første og annen periode må ligge på samme fellingstrinn. Er der ment noe annet, er det iallfall ikke sagt.

Men for å gi konklusjonen uten omsvøp: der har vært bare 1 fellingsblokk g. 1.

VII. Hvor mange fellingsblokker g. 2?

I forrige kapittel er jeg kommet til én fellingsblokk g. 1 — hvilket stemmer med Jellestads epokedeling i N.F.T. for 1950, side 7—8. Jeg er også kommet til at g. 2 har vært i trykkplaten fra først av. Ut fra disse forutsetningene blir det ikke så lite uforholdsmessig om g. 2 skulle ha krevd 3 fellingsblokker (N.F.T. 1951, side

214) til en brøkdel av det merketallet som g. 1 fikk 1 fellingsblokk til.

Men videre: Se på hosstående tablå over sammenhengende g. 2-forekomster. Med sine mange og ikke samsvarende kjennemerker er vel et fellingsforhold fra 4-blokk det siste av alt disse forekomstene fører tanken hen på. Og tablået representerer da sannelig en respektabel del av de g. 2-blokkene det overhodet kan bli tale om.

Da g. 2 enn ikke på langt nær opptar alt innenforliggende rom, kan man trygt regne med at mellom 2/3 og 3/4 av platen var ferdig før g. 2 kom med. Forholdet tyder nemlig også på at man laget begge halvplatene parallelt.

VIII. Hvor mange merker g. 2?

Norgeskatalogen uttrykker det slik at der er 5×4-blokker i arket. Betegnelsen er uklar. Så jeg må bruke særlig fortolk-

2	2
	3
12	8
2	2
1	10 i
2	17

2	2
4	11
2	2
	13

2	2
	15
6	5
2	2
1	
3	4

	2
2	2
	6 og 13

2	2
5	
2	
	15

2	2
12	8

2	2
10 y	
16	11

2	2
	7

2	2
10	13

Over-par.

G. 2-forekomster.

Under-par.

Og ennvidere: Slå tilbake og se på teksten til tablå 7. Det er de samme *trykk*-stemplene vi finner g. 2-merker fra, ikke fra broderstemplar — eller kanskje det skulle hete søsterstemplar, i stil med moderstemplar.

Jeg er kommet til det resultatet at der overhodet ikke har vært *fellings*-4-blokker g. 2, men at der er framstillet en rekke enkeltklisjéer i den utstrekningen man i farten har kunnet skaffe dem, og at de er satt sammen til *trykk*-4-blokker. Formodentlig er der da også i fortsatt sammenheng med dette framstillet en del klisjéer som reserver. Dette forholdet taler for at g. 2 er kommet *sent* inn i platen under *oppsettingen*.

*

Med henvisning til nest siste avsnitt i «Ad tablå 7» i nr. 1 for 1957 skulle man også kunne anslå så noenlunde *når* under arbeidet med platen g. 2 er kommet inn. Dersom det holder dette, at man la opp platen fra kantene og innover, og når man er sikker på at g. 2 ikke forekommer i randblokkene, mens det på den andre siden er sikkert at g. 2 forekommer som nest ytterste blokk, så vil 128 av arkets 200 plasser være opptatt før g. 2 viser seg på arenaen. Igjen er der da 72.

ningskunst for å forstå meningen: For noen år siden sa katalogen 80 prosent g. 1 og 20 prosent g. 2. Når prisen både i den tidligere og i dagens katalog er ens (kr. 1.50 for g. 2), så må man også tro at den prisbetingende faktor er ens, altså 20 prosent g. 2. Er dette også katalogkomiteens mening, tror jeg den har vært noe for rommelig mot g. 2.

Sammenholder man tablået «G. 2-forekomster» i kapittel VII med litr. c på side 67 for i år (N.F.T. nr. 4), vil man se at 3. siste og siste objekt i tablået formodentlig utgjør én blokk. Tablået vil i så fall vise minimum 7 blokker og maksimum 8 blokker. Gjør man et overslag over plasser til disposisjon i disse 7—8 blokkene for merker *uten* kjennetegn, og for ikke plaserte *med* kjennetegn, og gjør man likeledes et anslag over nevnte slags merker som må anvises plass, skulle man komme til noe omkring en 12—15 4-blokker g. 2 i alt. Av betydning for et sikrere anslag er det hva man kan finne om g. 2-blokkenes sannsynlige levetid ved stemmelstudier over de enkelte blokkers objekter. Kort sagt: enhver begrensning av merkenes levetid betyr et minus i anslaget over antallet. Jeg har dessverre ikke materiell til en representativ undersøkelse av dette slags.

Jeg skal imidlertid gjøre leseren kjent med en antakelse jeg er kommet til, og som er av interesse i denne sammenhengen, nemlig at 4-blokken g. 2 i tablå 9 er en oppfiffet gjenganger av 4-blokken i tablå 5. Utgangspunktet herfor er at g. 2 oppgr. 2 har samme platefeil som oppgr. 3 (plf. 1). De to merkene er på det aller nærmeste av like mål — minimumsmålet. (Caspersen har øyensynlig ikke vært oppmerksom på platefeilen i oppgr. 3.) Ved nærmere ettersyn av merkene er jeg kommet til at oppgr. 3 er en videre oppgraving av oppgr. 2. Herfra er det ikke langt før en ser at oppgr. 5 trolig er en videre oppgraving av oppgr. 8, og at oppgr. 6 er en videre oppgraving av oppgr. 12. Merket 2 - 10 i - 17 i blokken er formodentlig ikke funnet verdig til oppgraving — kanskje svulsten har skremt gravøren — og så er merket blitt byttet ut med en g. 2 oppgr. 4. Denne må ha stått i arket før, idet jeg har sett merket med tidlig avstempling. Merkets tidligere tilholdssted har trolig gått i oppløsning ved samme anledning. Dette eksemplet pluss mulig begrenset levetid av g. 2-blokker ellers, gir anledning til større nøysomhet i anslaget av antall g. 2.

Rent generelt kan det sies at der har vært utskifting av g. 2-klisjéer, da g. 2 var et like skrøpelig produkt som g. 1. Alminnelige tellinger i en forefallende kolleksjon for å få brakt på det rene mengdeforholdet mellom de to gravingstypene, er trolig ikke noe brukbart middel nå, da der neppe finnes «jomfruelig» materiell igjen av denne over 60 år gamle platen. Det mest brukbare materiell for tellingsøyemed jeg har støtt på, skulle jeg tro var et utlån der samleren hadde lagt an på *sammenhengende* merker. Dette viste en prosent g. 2 på 9,2. Totalantallet av merker, 162, var jo nokså spinkelt, men gir kanskje allikevel en pekepinn.

Jeg vil ikke unnlate å nevne kort det såkalte «de Sue arkivet». Det er fortalt meg om dette at det var et ganske aparte påfunn, visstnok med en poståpner de Sue som opphavsmann, gående ut på å skaffe til veie et rikelig opplag av brukte norske frimerker gjennom lang tids korrespondanse innen en bestemt krets. Denne korrespondansen kom til å resultere bl. a. i et ganske stort opplag 53 pl. VII. Og for så å nevne poenget: min hjemmelsmann har påberopt seg dette opplaget som hjemmel for en langt lavere prosent g. 2

enn vanlig antatt, endog betydelig under mine antydete ca. 10 prosent.

Man skal intet forsverge, som det het i gamle dager, men jeg kan ikke nekte at jeg forholder meg forsiktig skeptisk.

Som det nok vil framgå av det jeg har framholdt, kan jeg ikke gi noe tilfredsstillende svar på kapitel-overskriftens spørsmål. Men så mye kan iallfall sies, at et svar på spørsmålet om hvor mange *blokker* g. 2 der har vært, *ikke* er tilstrekkelig grunnlag for svar på spørsmålet om hvor mange *merker* g. 2 der har vært.

IX. Merkeframstillingen

foregikk ved boktrykk. Det karakteristiske for denne formen er at siste operasjon foregår direkte fra metallklisjé til in casu frimerkearket. De delene av klisjéen som representerer hvite felter på merket, er etset bort.

Teknikken som er brukt for pl. VII, er beskrevet av Jellestad i N.F.T. 1950 s. 8, øverst sp. 2 (4. epoke forenklet til 5.) — sammenlign for øvrig samme sted side 7, overgang sp. 1 til 2.

Hva spesielt g. 2 angår, henviser jeg også til siste avsnitt av kap. VII i dette arbeidet.

Gangen i Jellestads beskrivelse er at det fra stålstempelet går med veksling mellom voks-asfalt-former og kobberfellingener over disse formene inntil man er kommet helt fram til 200 fellingener fordelt på 4-blokker. Hertil kommer også et tillegg av reserver.

Alle voks-asfalt-formene blir speilvendt, mens alle fellingene blir rettvendt, som stålstempelet.

Det det så gjelder, er å få fellingene speilvendt. Hertil brukte man film. Man fotograferte fellingene. Filmen vil, sett fra fellingens synspunkt, bli speilvendt. Sett den omvendte veien vil filmen være rettvendt. Når det gjelder en film, har man jo fritt valg forsåvidt. I stedet for som ved vanlig fotografering å legge filmen over et spesialpreparert, lysømfintlig papir, plaserte man den på en spesialpreparert, lysømfintlig sinkplate med den rettvise «baksiden» ned, hvoretter det ble foretatt en behandling med buelampelys, som har den virkningen at partiene under filmens lyse deler blir møre. Etter denne operasjonen behandlet man sinkplaten i et kjemisk bad, hvorved de møre partiene ble etset bort. Hermed har man fått en speilvendt gjengivelse i metall.

Auksjoner.

Oslo Filatelistklubbs klubbauksjon nr. 14/57 fant sted den 14. oktober d. å. i Oslo Handelsstands lokaler, Karl Johans gate 37, som bestemt.

Auksjonen omfattet 51 nummer, bare skandinavisk materiell, og derav igjen vesentlig norske objekter. Vel 60 interesserte, som for øvrig er i overkant av lokalets kapasitet, hadde innfunnet seg i tide før Jacobsen tok ordet (og klubba). Åpningen kan ikke sies å være oppsiktvekkende, idet lott nr. 1 til en AFA-katalogverdi av kr. 40.00 ble klubbet på kr. 10.00, og de neste tre på henholdsvis kr. 17.00, 11.00 og 62.00 for katalogverdier henholdsvis AFA kr. 45.00, 20.00 og 100.00! Er virkelig Finnland, AFA nr. 14, brukt (kat. 45.00), 8 p., bare verdt n.kr. 17.00, selv om den er skjev?

Litt mer fart i sakene ble det under de derpå følgende 10 nr., som alle besto av Norge nr. 1. Enten må alle nordmenn og flere til drive med plating av dette merket, eller må de som kjøper slike objekter som de som denne gang var å få, ha særdeles dårlig smak, eller det er gått sport i å by over hverandre! I alminnelighet er man fullt klar over hvordan et merke skal se ut for at det skal kunne finne nåde for ens øyne, og bra er det. Når det gjelder nr. 1 synes alt vett å være borte. At eksemplarer med følgende beskrivelse kan oppnå full katalogpris, er ufattelig: «Knapp marg høyre side» — «bra/fett stpl./prima», og det var fett som forslø! (altså: bra fett!), — knapp over/bra» samt «bra/knapp overkant med prima» til slutt, hvordan man nå kan få sagt det i samme åndedrett! I det hele forekommer de gitte beskrivelser av merkene meg litt av en gåte. Er det ikke nok å si: Riststempel, knapp overkant, ellers bra — eller: Riststempel, stygt stempel, ellers gode marger? Når det er såpass store lyter ved et merke, kan det etter min mening aldri bli «prima», i alle fall ikke både «bra» og «prima» i samme åndedrett! Hva er det da egentlig? Er det «bra» — «bra prima» eller «bra» til «prima»? Men er det en mangel ved merket kan det ikke bli «bra», og slett ikke «bra» til «prima» — om man skal være riktig velvillig innstilt hva betegnelsen «bra/prima» angår. Ingen er tjent med upresise eller overdrevne beskrivelser. Det bare irriterer og skaffer alle parter unødig bry-

deri i form av reklamasjoner og skrive-rier. Jeg tillater meg derfor å foreslå overfor de som stiller med auksjonene, å ta dette spørsmål opp til revisjon. Det greieste må være å beskrive feilen, hvis merket har en feil, og ellers bare tilføye: For øvrig bra. «Prima» kan, som foran sagt, et merke vel aldri bli hvis det er defekt eller på en eller annen måte ikke holder mål, — det må vi vel alle være enig om!

Jeg nevner for øvrig at et eksemplar av nr. 1 med blekkannullering, kalt *prima*, hva jeg ikke er enig i, men som de fram-møtte syntes å ta for god fisk, gikk for kr. 101.00 mot katalog kr. 85.00! Et skrekkelig eksemplar av «sprukken plate» ble klubbet på kr. 95.00, hvilket etter min mening var minst 50 kr. for meget.

Verre enda var tilslaget på kr. 450.00 for et eksemplar av nr. 51 pl. IV, 3 øre, tagget $13\frac{1}{2} \times 12\frac{1}{2}$, manglende nærmere 2 tagger og dertil svært skjevt. Den unge entusiast, som til slutt etter en langvarig duell med en av veteranene fikk tilslaget, er etter min mening meget å beklage. Forhåpentlig vil det ikke bli ham en for kostbar erfaring.

Stort annet var det ikke å berette fra denne auksjonen. De øvrige objekter, norske som utenlandske, var ikke hverken «bra» eller «prima» stort sett, og tilslagene ble deretter. At 1 stk. Norge nr. 5 på brev i den forfatning det var, det var nesten ikke mulig å se at det var en 8 skilling, oppnådde kr. 6.00, må vel regnes til «hendelige, uforutsette begivenheter». Var det auksjonarius' trusel om «å slå» hvis man ikke bød fort nok, som skremte vedkommende til å si noe, eller var det bare for å være med og by, som var årsaken? Konvolutten med frimerket var egnet til en eneste ting, nemlig å tenne opp i peisen med, og det blir den sikkert også brukt til om ikke lenge! Slike objekter bør ikke tas imot og settes opp på noen auksjon, de er ikke verdt å gis bort engang.

En samling Danmark, verdi AFA kr. 600.00, gikk som nest siste objekt for kr. 150.00. Samlingen besto av ca. 500 merker, altså ikke forskjellige. Her var muligens kveldens heldigste kjøper.

Aftenens totalomsetning ble ca. kr. 2 500.00. Med virkelig «prima» kvalitet hadde den antagelig blitt nærmere kr. 7 000.00, kanskje mer.

Red.

Nordisk frimerkeutstilling.

I anledning av Ungdomsseksjonen, Malmö Filatelistförenings 20 års jubileum ble det i tiden 6.—14. april d. å. avholdt en jubileumsutstilling for skandinaviske juniorer, hvori deltok 7 juniorer fra Norge. På grunn av plassmangel tidligere, bringer vi noe forsinket referat fra denne begivenhet, som de norske deltakere kom meget bra fra.

I gruppen 13 år og yngre deltok *Ole-Kristian Ødegaard*, Tromsø, 12 år, med Norgessamling 1855—1955. Yngste deltaker i denne klassen (1) var for øvrig bare 11 år.

I klasse 2, 14 og 15 år, gruppe B, deltok *Dag Norum*, Oslo, 14 år, med sin samling Kinesiske Folkerepublikk samt Nordøst China. I samme klasse og gruppe deltok også *Fred. Schwabe-Hansen*, Oslo, 14 år, med en del av sin samling USA. I samme klasses gruppe C deltok *Tom Brauner Jensen*, Oslo, 15 år, med sin samling Norsk Bypost, *Odd Johannesen*, Tromsø, 15 år, med sin Sportssamling, og *Jan-Erik Røed*, Oslo, 15 år, med sin samling bestående av dyremotiv.

I klasse 3, 16—18 år, deltok i gruppe C *Georg Størmer*, Oslo, 17 år, med sin studiesamling Norge nr. 53 (nyanser, platefeil m. m.).

Av disse er 4 stk., nemlig Brauner-Jensen, Norum, Schwabe-Hansen og Størmer medlemmer av Oslo Filatelistklubbs junioravdeling.

Dessverre har det ikke lyktes å få tak i resultatene for samtlige, men Georg Størmer oppnådde gull for sin samling, Dag Norum sølv for sin og Tom Brauner Jensen bronse for sin.

I Svensk Filatelistisk Tidskrift finner vi bl. a. følgende om Størmers samling: «... samt Georg Størmer, Oslo, 29 blad jämte brev demonstrerande Norge nr. 53, 10 öre oskuggat posthorn. Det fanns nära nog alla tänkbara nyanser, typ- och plåtfel och övriga kända och okända varianter, med text och förstoradt detaljteckningar. Att en 17-åring kan hinna med att spåra upp, samla och arbeta fram en sådan studie är förvånande.» Det sies for øvrig at konkurransen i eldste klasse, Den Størmer deltok i, var særdeles hård. Dette gjør jo bragden om mulig enda større.

Vår forsinkede, men ikke desto mindre meget hjertelige lykkønskning til vinnerne, og ønske om «better luck next time»

for de øvrige. (Red. gleder seg ellers særlig over at hans spådom angående Oslo Filatelistklubbs juniorer, se nr. 4/57, således har slått til.)

Red.

Filateli – frimerkesamling.

Angående siste innlegg av «Argus» i nr. 7/8 vil jeg la det gå med at han har rett til sin mening — og jeg til min. Jeg tror ikke videre diskusjon vil kunne tjene noe ønskelig formål.

Følgende uttalelser av to andre menn tør imidlertid fortjene lesernes velvillige oppmerksomhet:

Først franskmannen *Georges Herpin*, som opprinnelig foreslo uttrykket Philatélie i en artikkel i «Collectionneur de Timbres-Poste» 15. november 1864. Han sier her (i oversettelse):

«Dåp. — Er det ikke merkelig at i de 6—7 år man har beskjeftiget seg med studiet og granskningen av frimerker, ingen har tenkt på å gi et navn til denne tiltrekkende beskjeftigelse, som bringer glede til noen og inntekt til andre? Det er umulig å anse ordet timbromanie som en akseptabel betegnelse.»

Da dette ord har noe latterliggjørende ved seg, foreslår Herpin en helt ny betegnelse: Philatélie, og gir følgende definisjon:

«Filateli skulle derfor bety: Forkjærlighet for studiet av alt som vedrører frankering.»

Dernest: *W. S. Boggs*, Fellow of Royal Philatelic Society of London, har skrevet en ypperlig bok, «The Foundations of Philately» (New York, 1955), som har høstet megen ros for greihet og nøyaktig terminologi. Han uttrykker seg således (side 8, i oversettelse):

«Enskjønt, i De forente stater, frimerkesamler og filatelist er mer eller mindre synonyme uttrykk, er man i stigende grad tilbøyelig til å skjelne mellom de to, som det gjøres i andre land. En frimerkesamler er en som samler frimerker, men en filatelist er en som ikke bare samler dem, men som også gjør dem til gjenstand for teknisk studium.»

C. H. W.

*

Hermed tror jeg spørsmålet skulle være tilstrekkelig debattert, og jeg takker for innleggene.

Red.

SALG

KILOVARER :

Vi har gode norske og utenlandske kilovarer på lager. Leveringer til utlandet kan vi ekspedere direkte for Dem. Betaling kan gjerne skje med vanlig norsk massevare i vasket og sortert stand. Forlang lister og utvalgshefter.

TUBFRIM — Nesbyen, Norge.

Norske helark, ubr., billig til salgs: 1914, 20 øre jub. kr. 300.00. 1929, 14 øre prov. kr. 85.00. 1942, 20 + 30 øre Rikst. kr. 35.00. 1951, 15 + 5 øre Olympia kr. 40.00. Tj. 1933, 2 ø., kr. 4.00 (50 stk.).

Harald Muur, Ekebergveien 19 B II, Oslo.

Større frimerkesamling utstykket. Mankolister ekspederes etter AFA ÷ 33½ prosent (Skandinavia 10—33½ prosent). Yvert: 1 fr. = 1 øre.

Gustav Erichsen jr. — Boks 329, Bergen.

Norske frim. 1855—1955 i stort utvalg for samlere. Send Deres mankoliste.

Harald Muur, Ekebergveien 19 B II, Oslo.
Medl. N.F.H.F.

KJØP

F.N.-troppene i Egypt. Jeg kjøper konvolutter og air-letters fra de norske F.N.-tropper i Egypt. Er spesielt interessert i konvolutter fra desember 56 til mars 57. Kjøper også konvolutter fra de andre lands tropper, fra SdN., BIT., domstolen i Haag etc.

Jarle O. Stensdal, Postboks 46, Høvik.

Kjøper Spitsbergen lokalmerker og annen polarpost, også Antarktis.

Kjell Fiskvik, Einars vei 24, Oslo.

BYTTE

Önskas köpa eller byta: Nyare begagnade norska jubileumsfrimärken. Offerter till

Bernt von Knorring, Älvdalen, Sverige.

Frimerkebytte — basis: Michel eller Zumstein.

Oswald Müller, malermester, Hamburg 39.
Alsterdorferstrasse 78. Tyskland.

Byttingen «EUROPA». Sirkulerende materiale kun fra europeiske land og disses kolonier. Mottar begrenset antall nye medlemmer — kontingentfritt. Skriv etter nærmere opplysninger. — Bytteleder: Odd Ertsaas, Munkedamsvn. 96, Oslo.

Tsjekkoslovakia. Samler meget godt forsynt med dubletter ønsker forbindelse med viderekomne samler som kan skaffe Norge, Finland, Sverige og Holland. Referanse kan gis.

Bohumil Borovec,
Praha XIII, Slovenska 25, C.S.R.

Send meg 150/300 godt sorterte frimerker fra Deres land, og jeg sender Dem tilsvarende antall fra Østerrike.

Franz Maringer — Schärding/Inn,
Ob. Østerrike.

Skævt bytte. Send 1000 blandede Norge og/eller øvrige Skandinaviens. Jeg sender 200 forskellige Tyskland eller 150 forskellige England med kolonier. — Laurson, Irlandsvej 74, København S., Danmark.

De vil alltid med fordel

kunne sende Deres mankoliste eller få utvalg tilsendt. — Rimelige priser.

Elof Nielsen - Vejlevei 32, Horsens, Danmark.

For SPESIALSAMLERE NORGE

Jeg kan tilby nr., platenr., typer, oppgraveringer, varianter og sjeldne énringsstempler på nr. 8, 4 sk. og alle 20 mm merker samt senere utgaver til ca. 1900. Har også de fleste skillingsmerker. — Katalogpris ÷ 25 prosent. Kulørte stempler ca. 1890—1900: Blått Minne, fiolett: Grorud og Nordre Aurdal, kr. 15.00 pr. stk. — Alt sendes portofritt. Returret.

Zach. B. Tørkildsen - Flekkefjord.

SANGEN

OM DEN RØDE RUBIN

er det diskusjon om, hvorvidt den er god eller dårlig, — men vår ISLANDSPAKKE, den er mange ganger pengene verd. Det er bevist med de mange gjenbestillinger vi har mottatt på denne pakke fra annonsen i siste nr. Leste De ikke annonsen, eller har De ikke hørt den omtalt blant Deres samlervener, skal vi kort beskrive den: Den inneholder islandske frimerker til en verdi av ca. kr. 27.00, alle forskjellige, og prisen er bare kr. 9.00 + porto. To pakker sendes portofritt, forsendelse skjer pr. etterkrav.

THE STAMP IMPORTER

HOLSTEBRO — DANMARK

nyheter

Norden.

DANMARK:

I anledning av den forestående ballett-festival skal det utgis et frimerke i verdien 60 øre. Merket, som blir i blå farge, kommer antagelig ut til nyttår. Motivet blir en ballettdanserinne, og modell til denne skal etter sigende være solo-danserinne Margrethe Schanne i rollen som Sylfiden i den danske ballett «La Sylphide».

Utenfor Norden.

ANDORRA:

2 nye verdier i bruksserien, 35 frc. blågrønn og 70 frc. brun, forelå 19. august d. å.

17. august d. å. ble følgende verdier inndratt fra videre salg: 30 frc. ultramarin, 40 frc. grønn og 75 frc. blå-fiolett, samt portomerkene 3 og 4 frc.

AUSTRALIA:

6. november d. å. forelå 2 frimerker som symboliserer julen. Verdien er 3½ d. rød og 4 d. purpur. Ark à 80 stk. Merkene vil være å få ved postkontorene i ca. 7 uker.

BELGIA:

I anledning av årets billedhuggerutstilling som fant sted i tiden 25. mai til 15. september d. å. i

Middelheim Park i Antwerpen, ble det den 20. august d. å. utgitt et minnemerke i verdien 2.50 frc. (uten tillegg). Merkets motiv er gjengivelse av statuen «Den knelende kvinne» (utført i 1911 av den tyske billedhugger Lehmbruck, som levde 1881—1919). Statuen er betraktet som Lehmbrucks beste arbeid. Originalen befinner seg i dag i fru Lehmbrucks besittelse. Merket var til salgs til 30. september d. å.

BERLIN (VEST):

7. september d. å. forelå den andre verdien i serien «berømte menn i Berlins historie». Merkets verdi er 20 Pfg. med et tillegg på 10 Pfg. som tilfaller Berlins zoologiske have. Merket bærer bilde av professor, dr. Ludwig Heck (Pappa Heck), som i 43 år, fra 1888 til 1931, var leder av den zoologiske haven i Berlin. Under hans ledelse ble haven drevet fram til å bli den rikholdigste i Europa. Professor, dr. Heck ble født i 1860 og døde i 1951. Merkets farge er rød og mørk brun. Papir med vannmerke «DBP», opplag 2 000 000. Salgstid: Inntil 1. januar 1959. Frankeringsgyldighet: Inntil 1. januar 1960.

Som tredje verdi i serien «Berømte menn i Berlins historie» kom 28. september d. å. et merke med bilde av skuespilleren og regissøren Max Reinhardt. 25 Pfg. rødbrun/mørkbrun. Opplag: 2 000 000.

30. september d. å. forelå den fjerde verdi i samme serien med bilde av kjemikeren Fritz Haber (1868—1934). 15 Pfg. blå/mørk brun. Opplag: 2 000 000.

I tiden 24. oktober til 1. november d. å. fant den syvende gneeralforsamling i Verdensfrontkjemperforbundet sted. Frontkjempere fra hele 35 forskjellige land satte hverandre stevne i Berlin. Stevnet sto under forbundspresidentens beskyttelse. Til minne herom ble det utgitt et merke i verdien 20 Pfg. lysgrønn/mørkgrønn/gullgul. Opplag: 5 000 000.

BULGARIA:

I anledning av esperanto-språkets 70-årige beståen og det bulgarske esperantoforbunds 50 års dag ble det gitt ut et merke i verdien 44 St. grågrønn. Opplaget skal visstnok være bare 200 000 stykker.

I anledning av 80 års dagen for befrielsen fra det tyrkiske herredømme, er det utgitt 2 merker i verdiene 16 St. svartgrønn og 44 St. mørk brun.

DOMINIKANSKE REPUBLIKK:

Melbourne—Olympia serien er i anledning av speiderbevegelsens 100 års jubileum sendt ut med et påtrykk i gull. Påtrykket består av speideremblemet og «Centenario Lord Baden-Powell 1857—1957» samt «+ 2». Tillegget på 2 c. går

til speiderorganisasjonen i Den dominikanske republikk.

EGYPT:

21. september d. å. forelå et minnemerke i anledning av 75 års dagen for Ahmed Arabis' revolte. 10 mill. fiolett.

I denne måned ventes å foreligge et minnemerke i anledning av 25 års dagen for opprettelsen av det egyptiske flyvåpen og den sivile luftfart.

ENGLAND:

En ny verdi i portomerkeserien, 2/6 brun på gult papir, forelå i september d. å.

FORENTE NASJONER (UN):

På UN-dagen, 24. oktober d. å., forelå de tidligere annonserte to verdier: 3 c. og 8 c.

10. desember d. å. vil «Menneskerettighetenes dag» bli minnet med to merker i verdiene 3 c. og 8 c.

FORENTE STATER (US):

3. september d. å. forelå et nytt 30 c. (brunt) *special delivery* merke. Dette avløste det gamle 20 c., som samtidig ble inndratt fra videre salg.

6. september d. å. ble det i anledning av 200 års dagen for La Fayette's fødsel utgitt et minnemerke i verdien 3 c. brunlilla. Ark à 50 stk. Opplag 120 millioner.

FORMOSA:

Tre merker i verdiene 0.40, 1.00 og 1.60 dol. er utgitt i anledning av speiderbevegelsens 100 års jubileum.

FRANKRIKE:

14. september d. å. ble det i anledning av 100 års dagen for Auguste Comtes død utgitt et minnemerke i verdien 35 frc., brunrød og sepia. Ark à 50 stk., tagget 13.

(Comte, hvis fulle navn er Isidore Auguste Marie Francois Xavier, var filosof og levde 1798—1857. Er skaperen av læren om de tre stadier og en systematisk inndeling av vitenskapene, hvor han fra det enkle går til det sammensatte, fra det induktive til det deduktive. Den trinnfølge han opererte med var: Aritmetikk, geometri, mekanikk, astronomi, fysikk, kjemi, biologi og sosiologi. Opptrådte også som religionsstifter, hvor det sentrale er «det store vesen» (le grand être). Å «leve for andre» er den høyeste, mest moralske form for liv, og for denne etiske holdning innførte C. betegnelsen «altruisme». Denne «menneskehetens religion» som den også blir betegnet, vant mange tilhengere rundt om, og en mengde menigheter ble stiftet i Frankrike, Eng-

land og USA. Ved grunnleggelsen av den moderne positivisme og den vitenskapelige sosiologi er det at C. Først og fremst er blitt en av det 19. århundres ledende personligheter.)

16. september d. å. forelå årets «Europa-merker i verdiene 20 frc. og 35 frc. Farger henholdsvis brun og grønn samt brunsvart og blå. Ark à 50 stk., tagget 13.

I anledning av byen Lyons 2000 års jubileum ble det 7. oktober d. å. utgitt et minnemerke i verdien 20 frc. brunfiolett og brun. Ark à 50 stk., tagging 13.

I anledning av Verdensuniversitetslekene som fant sted i Paris, ble det 2. september d. å. gitt ut et minnemerke i verdien 18 frc. svart og grå. Ark à 50 stk., tagging 13.

HOLLAND:

Årets «Europa-merker» forelå den 16. september d. å. i verdiene 10 og 30 c. Ark à 100 stk., uten vannmerke.

Melding fra Holland av 25. september d. å. opplyser at luftpostmerkene i verdiene 15.00 og 25 00 Gylden, de såkalte «Havmåke»-merkene, er trukket inn fra videre salg ved postkontorene. Det vil ikke bli trykt nye opplag. I mellomtiden er et nytt frimerke i verdien 10.00 G. blitt sendt ut, og praksis skal vise om det vil bli behov for større verdier i fremtiden.

Restopplaget av 15.00 og 25.00 G. vil bli solgt fra The Philatelic Service PTT i Haag. Brevlige bestillinger på disse to merkene kan sendes til denne adressen.

INDIA:

I anledning av 100 års dagen for opprøret i 1857 er det gitt ut en minneserie på 2 verdier, 15 np. brun og 90 np. brunfiolett.

IRLAND:

23. september d. å. ble det til minne om 100 års dagen for admiral William Browns død ut-

gitt en serie i verdiene 3 d. blå og 1/3 cerise. Admiral Brown er etter hva The Department of Posts and Telegraphs, Dublin, opplyser, grunnleggeren av den argentinske marine. Vannmerke «E» og tagging: 15 X 14. Merkene har frankeringsgyldighet til 1. januar 1959.

ITALIA:

Nye verdier av pakkepostmerker, 40, 150 og 400 lire, foreligger.

MONSERRAT:

Den nye verdi — 48 c. — forelå 15. oktober d. å.

NEW HEBRIDES:

Den nye kurserende serie forelå medio september d. å. og består av følgende verdier: 5 gull centimes, grønn — 10 g. c. rød — 15 g. c. brun-oransje — 20 g. c. ultramarin — 25 g. c. oliv — 30 g. c. brun — 40 g. c. mørk brun — 50 g. c. fiolett — 1 gull franc, oransje — 2 g. frc. rød-fiolett og 3 g. frc. svart.

Portomerkeserien består av 5, 10, 20 og 40 g. c. samt 1 g. frc. påtrykt *Postage Due* i svart farge.

PAKISTAN:

I anledning av 10 års dagen for landets selvstendighet ble det 14. august d. å. sendt ut en minneserie på 3 verdier, 1½ anna blå, 4 annas rød og 12 annas rødlig. (Avbildet i forrige nr.)

POLEN:

11. september d. å. ble det i anledning av Den internasjonale branntekniske kongress som fant sted i Warszawa, utgitt 3 minnemerker i verdiene 40 gr., svart og rød, 60 gr., mørk grønn og rødaktig gul, samt 2.50 zł., fiolett og rød.

Et merke til minne om «Den fjerde internasjonale Trade Union Congress» ble det 25. september d. å. utgitt et merke i verdien 60 gr. lilla. Kongressen fant sted i Leipzig.

Et suppleringsmerke til utgaven «Berømte polske fysikere» ble sendt ut 30. september d. å. i verdien 1 zł., gråblå og oransje. Merket bærer portrettet av den velkjente fysiker dr. Wladyslan Dirgauski.

ROMANIA:

Marinens dag, 30. august d. å., ble minnet med et merke i verdien 1.75 bani. Motivet er et krigsskip.

31. august d. å. forelå et 20 bani merke, fiolett, i anledning av 80 års dagen for krigen mot Tyrkia i 1877—78.

3. september d. å. forelå et Røde Kors merke i verdien 55 bani (blågrønn, rød og hvit).

SAAR:

16. september d. å. forelå årets «Europa-merker» med samme motiv som Vest-Tysklands utgave. Verdiene er 20 frc. oransjegul samt 35 frc. fiolett og rosa.

Serien «Menneskehetens hjelpere» som utkom i Tyskland (Vest) 1. oktober d. å., er også utgitt i Saar med tekst «Saarland» og verdiangivelse i franc.

Også minnemerket utgitt i anledning av den «Internasjonale brev-uke» er utgitt i Saar med endret tekst og verdiangivelse.

SEYCHELLES:

En plutselig knapphet på 2 c. og 3 c. har resultert i utgivelsen av et provisorium: 5 c. på 45 c. (i den kurserende serien). Overtrykket er utført på Seychellerne, og merket kan fås bare derfra. Provisoriet kom 16. september d. å. og vil være i kurs inntil ny forsyning av 5 c. merker ankommer til Port Victoria (hovedstaden).

SVEITS:

Nye tjenestemerker. Bureau international de l'Union postale universelle fikk 16. september d. å. sine egne frimerker. Serien, som omfatter 6 verdier, består av følgende verdier: 5 c. grå, 10 c. grønn, 20 c. rød, 40 c. blå, 60 c. brun og 2 frc. purpur. Papir uten vannmerke.

Samtidig fikk også Verdens-helesorganisasjonen egne merker i de samme verdier og farger.

Merkene er til salgs ved: Wertzeichenverkaufsstelle, Bollwerk 8, Bern. Det nåværende navn på Poststelle Bern 15 Schosshalde, blir med virkning fra 16. september d. å. endret til: Bern 15 Weltpostverein (UPU).

Det årlige Pro Juventute-sett vil foreligge 1. desember d. å. og bestå av følgende verdier:

5 c. + 5 c. brun-rød — 10 c. + 10 c. olivgrønn, brun og gul — 20 c. + 10 c. blåaktig rød, brun og gul — 30 c. + 10 c. brun, blå-grønn og gulgrønn, samt 40 c. + 10 c. blå, mørk brun, lys brun og rød.

TYRKIA:

I anledning av H. M. kongen av Afganistans besøk i Tyrkia ble det 1. september d. å. gitt ut et minnemerke i verdien 45 kurus vinrød og et luftpostmerke i verdien 25 kurus mørk grågrønn og lys grønn. Opplag for hver verdi: 750 000 stk. Frankeringsgyldighet til 1. januar 1961.

TYSKLAND (VEST):

Årets «Europa-merker» forelå 16. september d. å. i verdiene 10 Pfg. grønn og lys blå samt 40 Pfg. blå og lys blå. Ark à 50 stk., uten vannmerke.

1. oktober d. å. forelå årets «velgjørenhetsutgave». Denne gang også under mottoet «Menneskehetens hjelpere». Merkenes, som er trykt i ark à 50 stk., foreligger i følgende verdier:

- 7 + 3 Pfg. brun/svart (bergmann),
opplag 5 100 000 stk.
10 + 5 Pfg. grønn/svart (kull-bryting),
opplag 7 600 000 stk.
20 + 10 Pfg. rød/svart (bergmannen ved transportbåndet), opplag 7 350 000 stk.
40 + 10 Pfg. blå/svart (fra sjakten),
opplag 2 650 000 stk.
Vannmerke: «DBP».

4. oktober d. å. utkom under mottoet «Beskytt vårt hjemlige landskap og dets dyre- og planteliv». Merkenes, som er trykt i ark à 50 stk., foreligger i verdiene 10 Pfg. gul/blå/rød/mørk grønn (vannrose), og 20 Pfg. oliv/blå/rød/svart/rødbrun (rødkjelke). Vannmerke: «DBP».

5. oktober d. å. utkom et merke i verdien 20 Pfg. i rød/svartgrå (duer med brev) og i et opplag av 20 000 000, i anledning av den internasjonale «brev-uke» som fant sted i tiden 6. til 12. oktober. Vannmerke: «DBP».

26. oktober d. å. kom det lenge ventede minnemerke i anledning av 200 års dagen for friherre von Steins fødsel. Merkets verdi er 20 Pfg., rød med bilde av von Stein. Opplag: 20 000 000.

TYSKLAND (ØST):

14. august d. å. forelå 2 merker i verdiene 10 Pfg. grønn og 25 Pfg. mørk blå i anledning av årsdagen for dramatikerens Bertolt Brechts død.

ØSTERRIKE:

I anledning av «Frimerkets dag» vil det i slutten av november d. å. bli utgitt et minnemerke i verdien 1 Sch. med et tillegg på 25 G.

Nytt fra samleruka.

I siste listen fra *Samleruka* finner vi at følgende nye merker er blitt «stjerne-merker»: NK nr. 208, 35 øre løve, dyptrykk, med vannmerke — nr. 249, 35 øre dyptrykk, uten vannmerke — nr. 397, 35 øre kong Haakon VII, brunlilla — nr. 441, 35 øre Nordens dag (Svanemerkene).

Helt utgått er NK nr. 141, 10 øre løve II og tjenestemerke nr. 7, 60 øre. Det er altså 35 øre man må ha sin oppmerksomhet rettet på i første omgang, så pass opp for denne verdien i «Det geofysiske år»

og «Kong Haakon 85 år»-utgavene før det blir for sent.

35 øre i den kurserende serien blir vel trykt opp igjen om det skulle oppstå noen mangel med det første.

Red.

Kataloger og tidsskrifter.

Berck: Catalogue France et Colonies Générales, 16. utgave, 1849—1958. Utgiver: Ed. Berck, 6, Place de la Madeleine, Paris.

Katalogen, som er i størrelsen $11\frac{1}{2} \times 15\frac{1}{2}$ cm og ordnet i løssblad-system, er en meget grei og tiltalende trykksak.

Som titelen sier, er det en katalog over Frankrikes merker samt den generelle utgave for koloniene (1859—1865). Begge deler meget spesialisert. På 207 sider, som er spekket med opplysninger, gjengivelse av stempler, frimerker og varianter, får man en grundig innføring i Frankrikes merker. Jeg tror det trygt kan sies at: det som ikke står i denne katalogen, er ikke verdt å vite! Og én ting til: Utgiveren påstår at han kan levere opp til 95 prosent av merkenes og variantene!

Språket er fransk, og prisene, som er netto, i franske franc.

Det eneste jeg har å utsette på katalogen er: at det ikke er mulig å finne noen steder hva den koster!

For samlere av Frankrikes merker samt for handlere er katalogen uunnværlig.

Red.

Catalogue Müller 1958: Schweiz/Liechtenstein. 27. utgave. 244 sider og en 28 siders liste hvor katalogens nummerering er jevnført med Scotts nummer og vise versa. Over 970 illustrasjoner og ca. 10 150 prisangivelser.

Utgiver: Ernst Müller, Aeschenvorstadt 21, Basel, Sveits. Pris: US dol. 1.00, porto inklusive.

Prisen på katalogen er uendret fra i fjor, og likesom før, fås katalogen tilsendt frankert med et komplett sett av årets Pro Patria- eller Pro Juventute-merker + et annet minnemerke. Dette gjelder året ut.

Man må være enig med utgiveren når han sier at det er nesten utrolig at en slik katalog med alle sine illustrasjoner, priser, rikdom av opplysninger, beskrivelser

og fotnoter kan leveres til en så billig pris.

Årets katalog er helt à jour, og de oppførte priser, sies det, er nøyaktig dagens priser, som derfor ikke tillater noen rabatt.

Katalogen har ellers beholdt sitt hen-

dige format og sin gode utførelse. Variantene er forstørret, til dels betydelig.

Språket er tysk med salgsbetingelser og andre forklaringer på engelsk.

For samlere av Sveits og/eller Liechtenstein er katalogen uunnværlig etter min mening.

Red.

Meddelelser fra poststyret.

Norske poststeder.

På Årvoll i Oslo er det fra 1. september 1957 opprettet et underpostkontor I med navn *Årvoll*. Post til underpostkontoret skal pakkes til «Oslo lokalruter øst».

Feltpoststeder i 1957.

Feltpostkontoret Oslo — Stortinget er stengt fra og med 11. juli 1957. Kontoret vil åpne igjen ca. 1. oktober 1957.

I tiden 18. oktober til 7. november 1957 vil det være i virksomhet et feltpostkontor med navn *Feltpost 44*. — Feltpostkontoret deltar ikke tjenesten med postgiro, postsparebank, feriemerker og ferie bøker, abonnement, postinkassasjoner, postoppkrav over postgiro og pakker til og fra utlandet.

Etterlysing — framlysing.

1. Etterspørsler etter gjenstander som er falt ut av postsendinger, sendes 6. postadministrasjonskontor, Poststyret.

2. Funne gjenstander som antas å være falt ut av postsendinger, sendes 6. postadministrasjonskontor, Poststyret, samlet i slutten av hver måned sammen med liste over gjenstandene med opplysning om hvor og når de er funnet.

Anvisnings- og postoppkravstjenesten med utlandet.

Fra 1. oktober 1957 vil maksimumsbeløpet for postoppkrav til og fra utlandet bli hevet fra 50 til 100 kroner (dvs. ca. 100 kroner for oppkravssendinger til Norge) i samband med Danmark, Sverige, Belgia, Sveits, Tsjekkoslovakia og Forbundsrepublikken Tyskland. — Det bemerkes at oppkravet skal dekke verdien av innholdet i sendingene og at masse-sendinger fremdeles ikke er tillatt. For øvrig gjelder de spesielle bestemmelser som er gitt i tidligere forbindelse med postoppkravstjenesten med de enkelte land.

Fra 1. oktober 1957 vil det bli etablert postoppkravstjeneste mellom Saar og Norge. Postoppkrav kan heftes på rekommanderte sendinger og verdibrev. Maksimumsbeløpet er satt til 100 kroner. Omsetningskursen er: 100 franske frank = kr. 1,73. Oppkravet skal dekke verdien av innholdet i sendingene. Massesendinger er ikke tillatt.

Fra samme dato vil det bli etablert anvisningstjeneste mellom Saar og Norge, inntil videre bare i retning til Norge. Maksimumsbeløpet er satt til 100 kroner.

N.K. nr. 2, 2 skilling – avstempling.

I NFT nr. 9/57 hadde jeg en liten artikkel om et særstempel på Norge nr. 2 som jeg var kommet over. I artikkelen ba jeg om at de som eventuelt hadde sett stempelet før, måtte være vennlige og gi opplysninger herom for å få konstatert hva stempelet betyr og hvor det eventuelt skrives seg fra.

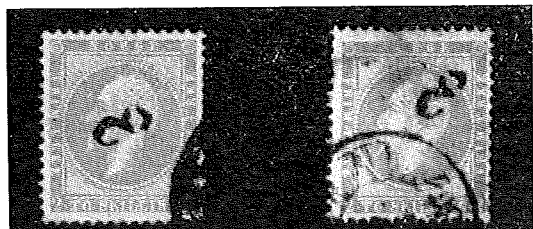
Kort etter fikk jeg et eksemplar av

«Frimerke-Kontakt», hvor redaktør Bye forteller at han har oppdaget et tilsvarende stempel på Norge nr. 1, men er også i villrede med hensyn til stempelets herkomst.

Deretter var herr A. Odfjell så elskverdigg å skrive til meg og opplyse at stempelet var kjent fra før.

Mest forundret ble jeg imidlertid da jeg

fra en svensk leser av vårt blad, herr direktør Hugo Sjöberg i Malmö, får følgende opplysning: «För över 10 år sedan erhöj jag som en gåva av firman Frimärks-Service härst. ett svenskt 24 öre vapen avst. Göteborg 1862 med en egendomlig påstempling och noterade jag då, att märket härstammade från en dansk samlare vid namn Boneman. Denna påstempling är just densamma som omnämns i Eder artikel. Dessutom har märket ett kors inpräglad å baksidan. Frimärks-Service har fortfarande flera exemplar av dette 24

öre vapen med samma påtryck och märke å baksidan. Här i Sverige anse vi det vara ett helt privat påhitt utan något som helst värde.» Det omtalte 24 öre fulgte med herr Sjöbergs brev, og jeg kunne bare konstatere at det var forsynt med nøyaktig det samme blå stempel som vist på vår 2 skilling 1856.

Redaktør Bye kaller stempelet for «heisekroken», da Bye synes stempelet har stor likhet med en krok.

Takket være herr Sjöberg er vi således kommet på et spor og ellers fått våre svenske venners syn på stempelet. Men opplysningen løser dessverre ikke gåten helt for oss. Det skal bli interessant å se om det mystiske «blå 2-tall»s gåte noen sinne lar seg løse.

*

Vi takker på det beste for de opplysninger som hittil er fremkommet.

Red.

Forarbeide til Håndbokens avsnitt om utgaven 1863–1866.

Av Bjørn Melbye.

(Forts. fra nr. 4/1956, side 68.)

Videre kommer i 1956 følgende minnermerker:

1. 100-års dagen for forfatteren Jakub Aart Cisinkis fødsel.
2. 100-års dagen for Schumanns død (1856).
3. 100-års dagen for Thomas Manns død.
4. 75-års dagen for Jenny Marxs død.
5. Barnets internasjonale dag.
6. Den 9de fredsykkeltturnering.
7. Gymnastikk-turnering i Leipzig (2.—5. aug.).
8. Høstmessen i Leipzig.
9. Dresdens 750-års dag.
10. Universitetet i Greisswald 500 år.
11. Frimerkets dag 1956.
12. Gjenoppbygning av zoologisk have i Berlin.

Geyschellerne

har utgitt et minnefrimerke i anledning 200-års dagen for en minneste oppsatt av franskmennene i 1756.

Type 3.

1. Spissen av øverste blad i bladkransen på venstre side rekker nesten opp til midten av E i Æ i FRIMÆRKE.
2. Bladene i kransen på høyre side står nesten rett opp.
3. Den siste bunnlinje i skjoldet (på høyre side) er tegnet så nær dettes ytterlinje at den på enkelte steder faller sammen med denne.
4. 2. linje fra høyre tangerer bakerste punkt på løvens venstre bakben.
5. 8. linje fra høyre går ned fra løvens bakhode og tangerer halens øverste bue.

(Forts.)

N.K. nr. 141, 142 og 145 – Løve II varianter.

Ved red.

Nedenfor gjengis en del konstante varianter i *Løve II*-utgaven. Noen er nevnt i Norgeskatalogens fortegnelse over varianter (s. 91). Det vises til beskrivelsene.

For nr. 145's vedkommende ser det ut til at vi står overfor to forskjellige typer av 2-tallet (minst), i likhet med hva tilfellet er for nr. 246. Trekkes en rett linje

gjennom stammen på «P» i «POST» oppover i nr. 13, vil denne treffe et stykke inn på fotstreken av 2-tallet i «20». Trekkes en tilsvarende linje på nr. 14, vil den skjære klar av fotstrekenes venstre

kant. De to tall har dessuten forskjellig utførelse (også 0). Fargene på de to merker som her er avbildet, er også helt forskjellige. Nr. 13 er dyp rød, mens nr. 14 er lys, nærmest oransje-rød.

1. (NK nr. 141): Lite økseblad.
2. (NK nr. 141): «PUST».
3. (NK nr. 141): «R» i «ØRE» og «S» i «POST» sammenhengende.
4. (NK nr. 142): Lite økseblad.

5. (NK nr. 144): Løvens hode oppgravert.
6. (NK nr. 144): Uten tunge.
7. (NK nr. 145): Lite økseblad.
8. (NK nr. 145): Lite økseblad. Intet skaft på øksen, løven uten krone, tunge og underkjeve.

9. (NK nr. 145): Løvens hode oppgr. t. 1.
10. (NK nr. 145): Løvens hode oppgr. t. 2.
11. (NK nr. 145): Nytegnet økseblad og økseskaft.
- 12 og 15. (NK nr. 145): «ORE» og defekte bokstaver.

- 13 og 14. (NK nr. 145): 2 typer av «20».

Siste nytt.

B.F.K.-nytt (Bergens Filatelist-Klubs husorgan) meddeler i sitt nr. 6:

Bergen lokal er begynt med egen frimerkesending! Programpostens ansvars-havende er vårt medlem Eivind Evensen. Første sending fant sted 6. september kl. 18.15 til 18.30, og tittel på programmet var: Frimerkeposten. — Neste sending blir fredag 4. oktober kl. 18.15 til 18.30.

Dette er et morsomt tiltak, og vi føler oss overbevist om at våre medlemmer i meget stor utstrekning vil låne posten øre.

Møtereferater fra forbundsklubbene.

OSLO FILATELISTKLUBB

Styret har foretatt innbyrdes valg for 1957:

D. E. Kjøholt formann, I. I. Jacobsen viseformann, Per Widerøe sekretær, Anders Evensen styrets referent, Axel Holst møtereferent.

1. varamann: Per Horgen, 2. varamann: Kristen Hangeraas, 3. varamann: Alf Ellingsen, 4. varamann: Harold Hvistendahl.

Funksjonærer oppnevnt: Kasserer: Sven Chr. Francke. Bibliotekar: Wilh. Ulleberg. Styrer for falsifikatsamling: Fridolf Lundstrøm. Styrer for typesamling: Per Gellein og Arnstein Berntsen. Kontaktmenn for nye medlemmer: Bj. Grøntvedt og Fr. Lundstrøm. Kontakt med kvinnelige medlemmer: fru Langeborg. Leder for gratislotteriet: Bjørn Hansson.

Utenom formannen, som er statuttmessig medlem av Anderssen-Detloff-medaljens komité ble valgt: I. I. Jacobsen og Anders Evensen.

Som medlem av utvalget ved verdsettelse av avdøde medlemmers samlinger m. m. ble valgt:

Dan Thune Larsen, Arnstein Berntsen, I. I. Jacobsen, N. Bungard, Carl O. Pihl, Erling Berg, Carl P. Nordbye, Per Gellein, Rolf R. Ruud, Anders Trøsvik, Jarle O. Stensdal, Trygve Sommerfeldt, Jorul G. Jensen, Thor J. M. Holtan, Aage Biering, Omar Eliassen, Kristen Hangeraas, Anders Evensen, Dagfin Kjøholt, Fridolf Lundstrøm.

Møte nr. 1413 ble avholdt i Oslo Handelsstand mandag 15. april 1957 under ledelse av viseformannen, I. I. Jacobsen. Det var møtt fram 64 medlemmer og 3 gjester.

Viseformannen lyste fred over minnet til vårt medlem Wm. Houlder Bergstrøm som var avgått ved døden.

Sekretæren la fram sirkulærer og bytteønsker. Den tillyste medlemskonkurranse om bedømmelse av frimerker opptok resten av møtet, som sluttet kl. 21.45. Resultatet av konkurransen kommer på neste møte.

Axel Holst.

Møte nr. 1414 ble avholdt i Oslo Handelsstand mandag 6. mai 1957 under ledelse av formannen, Dagfin Kjøholt. Møtet var samtidig ekstraordinær generalforsamling ifølge innkallelse. Det var frammøtt 92 medlemmer og 3 gjester.

Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent. 2 nye medlemmer ble opptatt. Formannen bekjentgjorde at det blir sommermøte 11. juni. Sekretæren la fram sirkulærer og bytteønsker.

Man gikk så over til den ekstraordinære generalforsamling. Formannen ba rådets formann, M. Rosenhavn, foreslå dirigent. Han foreslo Per Gellein, som ble valgt.

Dirigenten konstaterte at alle formalia var i orden og erklærte den ekstraordinære generalforsamling for lovlig satt. Han ba formannen redegjøre for dagsordenen.

Formannen redegjorde for saken, som gjaldt anbringelse av klubbens midler på en trygg måte samt å skaffe klubben lokaler. Styret har kommet over en del prosjekter. Det må ordnes med et organ som kan avgjøre de økonomiske spørsmål raskere enn vi for øyeblikket kan. Spørsmålet om huskjøp kan avgjøres på tre måter: 1) Den vanlige måte: av styret — rådet. 2) Forsterket husfondkomité, derpå styret — rådet. 3) En komité som avgjør saken straks. Denne siste kan bestå av styremedlemmer, personer med forretningsmessig eller teknisk innsikt. Styret foreslår nedsatt en forsterket husfondkomité. O.r.sakfører S. Chr. Francke går inn i komiteen istedenfor I. I. Jacobsen, som er styremedlem.

Det ble diskutert hvordan komiteen skulle være sammensatt. Arnstein Berntsen uttalte bl. a. at de goder vi har i dag, må vi ikke risikere å miste. Vi har møtelokale i pene omgivelser og mulighet for å spise i restauranten etter møtet. Mads Rosenhavn foreslo at avgjørelsen skulle legges til styret — etter innstilling fra en forsterket komité. Styret kan så vidt mulig kontakte rådet om avgjørelsen.

Etter ytterligere diskusjon ble dette forslag vedtatt:

Generalforsamlingen er enig i at klubben bør søke å erverve en fast eiendom (hus) eller interesse og/eller andel i sådan som finnes formålstjenlig for klubben og hvis ervervelse og drift finnes å ligge innenfor rammen av klubbens økonomiske evne. Styret bemyndiges til, etter innstilling fra en valgt komité på 5 medlemmer, å treffe avgjørelsen om kjøp og til å foreta det nødvendige med hensyn til kjøpets gjennomføring og finansiering samt driften av eiendommen. Det forutsettes at styret så vidt mulig innhenter rådets uttalelse. Bemyndigelsen gjelder inntil første ordinære generalforsamling.

Den innstillende komité, som ble enstemmig valgt, består av: Aage Biering, F. S. Platou, S. Chr. Francke, W. Ulleberg og Leiv A. Brecke.

Alf Ellingsen redegjorde for medlemskonkurransen på forrige møte. I. I. Jacobsen takket deltakerne samt de 9 som hadde satt merkene opp.

Bjørn Hansson redegjorde for gratislotteriet og foretok trekningen.

Røde etterlyste Postverkets forbedring når det gjaldt stempling. Stensdal var enig i at det var mange stygge stempler. Han hadde gjort flere henvendelser til Poststyret. *Han ba medlemmene samle de stygge avstemplinger og overgi dem til ham, så skulle Postverket få dem senere.*

Møtet ble hevet kl. 21.25.

Axel Holst.

Møte nr. 542 den 26. februar ble holdt på Viktoria Hotell. Til stede var 17 medlemmer. Dagens post ble gjennomgått.

Da det i februar i år var 120 år siden grunnlaget for all filateli ble lagt, nemlig postreformen av 1837 i England, holdt formannen et meget interessant kåseri om dette emne.

I tilknytning til foredraget demonstrerte formannen oppbyggingen av de engelske frimerkeark. Et av klubbens tidligere medlemmer hadde nedlagt et stort arbeid ved å opplate hele ark av de eldre engelske merker. Når et ark består av 240 «forskjellige» merker, forstås en hvor vanskelig det er å få tak i samtlige.

De medlemmer, 7 i alt, som hadde deltatt på samtlige møter det foregående år, fikk som en liten erkjentlighet et askebeger.

Sekr.

Møte nr. 543 den 12. mars ble avholdt på Viktoria Hotell. Til stede var 16 medlemmer. Formannen, Bernt C. Middelthon, leste en artikkel, sakset fra en dansk avis, hvor innsenderen bebreider poststyret for liten fantasi når det gjaldt utførelsen av de danske frimerker. Formannen kunne være enig med innsenderen, de danske merker er nok pene, men de virker forunderlig triste og blasse.

Som en fortsettelse av det kåseri formannen holdt på forrige møte om postreformen i England, leste han 1. del av et foredrag som var blitt holdt i København i 1940.

Fra redaktøren av N.F.T. hadde klubben mottatt en hel del gratisseksemplarer av forskjellige utenlandske frimerkeblad. Tidsskriftene ble ivrig og flittig studert av medlemmene. Redaktøren skal ha takk for bladene, medlemmene satte stor pris på sendingen. Redaksjonen får i tidens løp sikkert store mengder med slike prøveeksemplarer, og da er det bedre de blir sendt rundt til klubbene, hvor de alltid vil bli godt mottatt, fremfor å arkivere eller å kaste dem.

Sekr.

Møte nr. 544 den 23. mars ble avholdt på Viktoria Hotell. Til stede 17 medlemmer. Formannen refererte innkommen post, og fortsatte så med kåseriet om postreformen i England. Denne gang omhandlet kåseriet Sir Rowland Hill.

En auksjon over en del merker, bl. a. 2 stk. av 50 øre V med vannmerke, innbrakte klubbkassen kr. 43.50.

Bytteforstanderen la så fram utvalgsheftene. Møtet ble hevet kl. 22.00.

Sekr.

Møte nr. 545 den 9. april ble holdt på Viktoria Hotell. Til stede 14 medlemmer. Møtet ble åpnet og ledet av formannen, Bernt C. Middelthon. O. Bøe hadde med et utklipp fra et ukeblad som gikk i rette med Poststyret, da det på henvendelse hadde nektet å utgi minnemerke i anledning av Chr. Michelsens 100 års dag. Begrunnelsen var at forslaget kom for sent. Bøe kunne fortelle at det var på tale å utgi Asbjørn Kloster merker. Formannen kjente ikke til andre

merker enn Nordkapp og Geofysisk år som det var på tale å utgi.

FN skal utgi merker i anledning av FN-sol-datene i Egypt. Formannen skulle forsøke å skaffe noen av disse merker til klubbens medlemmer.

Ny liste fra Frimerkehandlerens forening forelå. Det viste seg å være ganske stor stigning på eldre norske merker.

Etter en frisk diskusjon om kiloverer ble bytteheftene lagt fram.

Sekr.

Møte nr. 546 den 14. mai ble avholdt på Viktoria Hotell. Til stede var 17 medlemmer. Fra «Politiken»s frimerkespalte leste formannen om en feilstempling ved postkontoret i Stavanger. En frimerkesamler i København hadde mottatt et Nordkapp forstedagsbrev fra Stavanger som var stemplet 6/5 1957 og 6/5 1958 på ett og samme brev. Warhaug ga en redegjørelse for hvordan feilen var oppstått.

Fra Hønefoss F.K. var vi blitt tilsendt noen loddbøker, men interessen for loddkjøp var liten.

I 1927 holdt klubben sin første frimerkeutstilling. Utstillingen ble holdt i Filmteatret, i det lokalet hvor nå billettsalget foregår. På denne utstilling var det til skrekk og advarsel vist fram et album som tilhørte konsul Sømme. En lignende samling hadde formannen nå tatt med seg og viste den fram. Albumet, som var ca 80 år gammelt, var, uten å ta munnen for full, fantastisk. Samtlige merker som var hele, var falsifikater, og de øvrige som kunne hatt høy verdi, var mer eller mindre ødelagt. For å få plass innenfor albumets felter, var tagger og hele randen klippet av merkene, og samtlige merker var klebet inn med snekkerlim.

Sekr.

Frontsiden.

Det brev som i dag fins avbildet på frontsiden, taler for å vidt for seg selv. Vi fant det så interessant at vi syntes det fortjente å bli gjort kjent for leserne. Herr S. Løkeberg, Tønsberg, som er den lykkelige eier av brevet, takker vi for elskverdigheten med å låne oss det.

8-blokken av Norge nr. 1 som prydet frontsiden i forrige nr. av NFT, ble gjengitt med tillatelse av *Svensk Filatelistisk Tidsskrift*. I forbindelse med gjengivelsen av objektet i SFK nr. 7 (september 1957) opplyses det at «Från SFF-medlemmen generalkonsul Fritz Ljungberg, Zürich, har vi mottagit oven-avbildade foto av ett helbrev med ett 8-blokk Norge nr. 1. Visserligen är blocket mycket illa åtgångat, men ett så stort block på brev är å andra sidan möjligen ett unikum.»

Og det kan vi gjerne være med på å underskrive.

Red.

BOKTRYKK

DYPTRYKK

OFFSETTRYKK

BOKBINDERI

KARTONASJEFABRIKK

KONVOLUTTFABRIKK

PAPIRFABRIKK

PAPIR OG KONTORSAKER

EN GROS
FORLAGSVIRKSOMHET

EMIL MOESTUE A/S

Utsalg- og trykksak-kontor:

SKIPPERGATEN 38 – 40

ENELEVERANDØR AV FRIMERKER TIL DET NORSKE POSTVERK

Herr Torleiv Solgaard,
c/o kjøpmann Foss,
Heröya, Porsgrunn.

FINNLAND

200 forskjellige n.kr. 10.00, 300 forskjellige n.kr. 25.00, 400 forskjellige n.kr. 70.00. Postforseglet kilovare i 1 kg kartonger, 1950-51-52-53 eller 54, à n.kr. 30.00. Øst-Karelen kompl., 28 forskjellige, n.kr. 30.00. Finland spesialkatalog n.kr. 0.50 i bytte mot ubrukte norske nyheter.

Frim.affär **Lauri Peltonen** - Hangö, Finland.

FLAA, GOL 59, KVINDHERRED, NORD-HEIMSUND, SAND I SENJEN, SØRTJOS o. fl. enringstempler på røde merker kjøpes.

H. Bugge, Drammen.

STORBRITANNIA

Kong George V — høye verdier — ubrukt.

Stanley Gibbons

nr. 399/400	52 sh. 6 d.
» 401	60 sh.
» 402	120 sh.
» 404 Luxus	£ 17 10 sh.
» 405	35 sh.
» 406	35 sh.
» 407 hjørneeksemplar	40 sh.
» 407 normal	30 sh.
» 408	30 sh.
» 409	25 sh.
» 410	50 sh.
» 411	£ 15
» 412	£ 9
» 413	£ 9
» 413a	22 sh. 6 d.
» 415	30 sh.
» 415a	25 sh.
» 416	30 sh.
» 416 hjørneeksemplar	35 sh.
» 417 hjørneeksemplar	42 sh. 6 d.
» 417 normal	40 sh.
» 450	20 sh.
» 451	30 sh.
» 452	45 sh.

Mankolister mottas gjerne og vil bli nitid behandlet. Skriv på engelsk, fransk ell. tysk.

D. M. WOLFF

(M. S. Wilson)

9, Jessel Mansions,

Queen's Club Gardens, London, W. 14.

PRISLISTE OVER NORSKE FRIMERKER

— april 1957 —

utgitt av Norsk Frimerkehandlerforening

til salgs i alle frimerkeforretninger

Pris kr. 1.00 + porto 20 øre.

— ALLE NORSKE FRIMERKER —

kjøpes kontant. — *Innkjøpsliste* juli 1957 over brukte og ubrukte frimerker samt førstedagsbrev sendes mot 50 øre i ubrukte frimerker.

ANTON HOLMBOE

Frimerker en gros

Prof. Dahls gt. 53 B, Oslo - Telef. 55 12 25

Medlem av Norsk Frimerkehandlerforening

TYSK KILOVARE

- 1 kg misjonsvare DM 7.50
- 1 kg misjonsforseglet, ny vare med mange spesial- og minnemerker i ... DM 12.50
- 1 kg misjonsforseglet med Böhmen og Mähren, Saar, Vest-Berlin, Øst- og Vestsone, spesial- og minnemerker .. DM 29.50

Porto ekstra. Levering mot forskudd eller pr. oppkrav. — En utførlig, fotografisk liste sendes gjerne *gratis* på anmodning.

ERICH WEIMANN — frimerkehandel

Berlin — Spandau, Holunderweg 10.

Godt utvalg

i norske og skandinaviske frimerker.
Pakker fra alle land.

Albums — Kataloger — Rekvizita etc.

S
S. D. MELBYE

Frimerkeforretning

Universitetsgaten 11 - Oslo

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening